

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

Warszawa, 21.05.2013r.

MSP/DPS/750/13

Łojek W. Olejnik
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 22.05.13
nr. 4350, podpis. *Łojek*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu

Wznowy Panie Marszałku,

W związku z Oświadczeniem złożonym przez senatorów: Jana Marię Jackowskiego, Grzegorza Wojciechowskiego, Krzysztofa Słonia, Roberta Mamąta, Wojciecha Skurkiewicza, Henryka Górskiego, Janinę Sagatowską, Dorotę Czudowską, Mieczysława Gila, Wiesława Dobkowskiego i Beatę Gosiewską na 30. posiedzeniu Senatu w dniu 4 kwietnia 2013r. skierowanym do Ministra Skarbu Państwa w sprawie *budowy terminala LNG oraz alternatywnego miejsca odbioru zakontraktowanego na czerwiec 2014 roku pierwszego transportu gazu LNG*, na podstawie informacji przygotowanej przez Polskie LNG S.A. informuję, co następuje.

Pytanie 1 – upadłość firm budujących Terminal LNG a opóźnienie oddania inwestycji do eksploatacji.

Zgodnie z Umową Konsorcjum z dnia 15 lipca 2010 r. Konsorcjum (zwane także GRI – Główny Realizator Inwestycji) realizujące prace przy budowie terminala LNG tworzą następujące przedsiębiorstwa: Saipem S.p.A., Saipem S.A., SNAMPROGETTI Canada Inc., TECHINT Compagnia Tecnica Internazionale S.p.A., PBG S.A., PBG Export Sp. z o.o. Na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, liderem Konsorcjum jest Saipem S.p.A.

Umowa nie dokonuje podziału obowiązków z niej wynikających pomiędzy konsorcjantów, którzy ponoszą solidarną odpowiedzialność z tytułu ich wykonywania oraz zaspokojenia ewentualnych roszczeń inwestora – spółki Polskie LNG S.A. (PLNG), niezależnie od kłopotów finansowych lub upadłości jednego z podmiotów. Upadłość jednego z członków Konsorcjum nie ma wpływu na solidarną odpowiedzialność jego pozostałych członków wobec PLNG. W efekcie PLNG S.A. ma zagwarantowaną, kontraktową, ciągłość prac wykonywanych przez Konsorcjum. Zgodnie z Umową, solidarna odpowiedzialność podmiotów tworzących GRI nie ustaje po ustaniu członkostwa w Konsorcjum, a każda zmiana w jego składzie wymaga zgody inwestora. Zmiany niezaprobowane uprzednio na piśmie nie wywołują skutków prawnych w stosunku do PLNG.

Upadłość z możliwością zawarcia układu ogłoszona w czerwcu 2012 r. w stosunku do członka Konsorcjum – spółki PBG S.A. – ma wpływ na wewnętrzne stosunki pomiędzy podmiotami tworzącymi GRI. Spółki tworzące Konsorcjum zawarły pomiędzy sobą "Umowę Konsorcjum", w której uregulowały wzajemne prawa i obowiązki tj. sposób wykonywania Umowy oraz wzajemną odpowiedzialność względem siebie. Z prawnego punktu widzenia upadłość jednego z podmiotów tworzących GRI nie ma jednak wpływu na odpowiedzialność Konsorcjum wobec PLNG, w tym na uprawnienie PLNG z tytułu rękojmi lub gwarancji, z uwagi na solidarną odpowiedzialność pozostałych członków Konsorcjum.

Ogłoszenie upadłości jednego z członków Konsorcjum spowodowało uruchomienie przez PLNG szeroko zakrojonych działań zorientowanych na minimalizację negatywnych skutków tego zdarzenia, do których należały m.in. podjęcie działań w celu zawarcia przez Saipem S.p.A. bezpośrednich umów z podwykonawcami PBG oraz podjęcie działań na rzecz zapewnienia gotowości alternatywnych podwykonawców do przejęcia prac realizowanych przez spółki z Grupy PBG, by zachować ciągłość wykonania poszczególnych elementów Projektu.

Generalny Wykonawca Inwestycji (GRI) rozwiązał w sierpniu 2012 r. umowę z Hydrobudowa Polska S.A. i niezwłocznie podjął działania zmierzające do wyłonienia nowych podwykonawców, jak również kroki zabezpieczające kontynuację robót i zwiększenie siły roboczej. Wielu pracowników postawionej w stan upadłości spółki Hydrobudowa Polska otrzymało od GRI oferty zatrudnienia bezpośrednio w jego strukturach, dzięki czemu proces budowy terminala w zakresie prac zleconych HBP nie został wstrzymany. Brakujące zasoby pracowników GRI sukcesywnie uzupełniał także poprzez zwiększenie zaangażowania pozostałych podwykonawców oraz podpisywanie umów z nowymi podwykonawcami, w szczególności dla zakresu prac przypisanego wcześniej do spółek znajdujących się w stanie upadłości (m.in. Hydrobudowa Polska S.A. oraz jej podwykonawca – Uniserv S.A.).

Dzięki podjętym działaniom oraz współpracy GRI i PLNG przejściowe problemy zostały pokonane, a wzrostowa tendencja w realizacji Projektu utrzymuje się od kilku miesięcy i dotyczy także liczby podwykonawców GRI prowadzących roboty budowlane na terenie terminala LNG. W szczycie sezonu budowlanego w sierpniu 2012 r. na placu budowy obecnych było średnio ok. 300 pracowników, natomiast na początku tegorocznego sezonu budowlanego, w marcu i kwietniu 2013 r. liczba ta wynosiła od ok. 800 do nawet ponad 1000 osób.

Według PLNG, uśrednione opóźnienie w realizacji inwestycji szacuje się na ok. 2-4 miesiące, w zależności od obszaru realizacji inwestycji. Powodem powstania opóźnień była przede wszystkim opisana powyżej sytuacja na krajowym rynku usług budowlanych. Należy także zwrócić uwagę na fakt, iż pogarszająca się kondycja całej branży budowlanej spowodowała daleko posuniętą nieufność firm budowlanych w stosunku do wykonawców realizujących duże, infrastrukturalne inwestycje. W efekcie Konsorcjum miało problemy z podpisywaniem nowych umów na realizację prac z podmiotami niedotkniętymi problemami branży i w pełni kompetentnymi do podjęcia się realizacji prac przy budowie terminala LNG.

Za najbardziej istotne wydarzenia w ostatnich miesiącach na placu budowy należy uznać prace związane z betonowaniem kopuł obu zbiorników LNG. Obecnie trwa betonowanie drugiej, finalnej powłoki kopuł. W tym samym czasie wewnątrz obu zbiorników prowadzone są prace montażowe i spawalnicze, głównie izolacji gazoszczelnych i termicznych.

Równoległe z budową zbiorników LNG trwają prace budowlane w pozostałych częściach terminala LNG - w części lądowej zakończono m.in. montaż ponad 60-metrowej konstrukcji stalowej wieży wydmuchów, ukończono betonowanie ostatnich elementów żelbetowych wszystkich pięciu basenów regazyfikatorów SCV, a także kontynuowano montaż konstrukcji

stalowych estakad oraz rozpoczęto montaż rurociągów na estakadach. Trwa także prefabrykacja rurociągów i ich malowanie.

Na obszarze terminala LNG ułożono już ponad kilkanaście km różnego rodzaju orurowania oraz zainstalowano 349 studzienek kanalizacyjnych. W części morskiej inwestycji kontynuowany jest montaż stalowej konstrukcji pomostu wokół ramion rozładowniczych, zakończono także montaż konstrukcji wsporczych pod trasy kablowe oraz rozpoczęto montaż rurociągów na estakadzie.

Pytanie 2 – alternatywne miejsce odbioru pierwszej dostawy LNG zakontraktowanego na czerwiec 2014 r.

W roku 2009 zawarte zostały dwie Umowy pomiędzy PGNiG S.A. oraz Qatargas Operating Company Ltd. W dniu 15 kwietnia 2009 roku zawarto Umowę Ramową - Heads of Agreement, a w dniu 29 czerwca 2009 roku Umowę Sales and Purchase Agreement.

Informacje o zawarciu w/w Umów zostały opublikowane m.in. na stronie internetowej PGNiG S.A. w raportach bieżących, które są powszechnie dostępne (raport nr 35/2009 i 78/2009), oraz zostały przekazane Komisji Nadzoru Finansowego, Giełdzie Papierów Wartościowych oraz do Polskiej Agencji Prasowej.

Przedmiotem Umów z Qatargas Operating Company Ltd. jest:

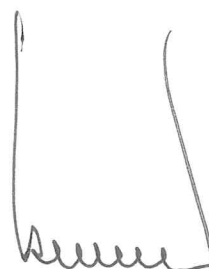
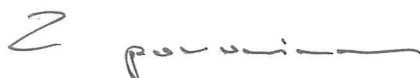
- dostawa LNG realizowana od 2014 roku, przez okres 20 lat, w wysokości około 1 mln ton LNG rocznie,
- dostawa realizowana będzie na zasadzie Ex-Ship,
- punktem dostawy będzie terminal LNG w Świnoujściu,
- wartość Umowy (SPA) uzależniona jest od cen notowań ropy naftowej na rynkach światowych.

Zgodnie z zapisami kontraktu rozpoczęcie dostaw może nastąpić najpóźniej 1 stycznia 2015r. i do tego czasu terminal musi być gotowy do przejęcia dostaw LNG.

Dostawy będą realizowane na zasadzie Ex-Ship, tj. dostarczenie drogą morską do określonego portu. Punktem dostaw jest wyłącznie terminal w Świnoujściu. Dostawy będą realizowane przez Qatargas przy użyciu jednostek typu Q-flex, tj. umożliwiających transport ok. 217.000 m³ gazu.

Jednocześnie informuję, że Najwyższa Izba Kontroli w 2010 roku przeprowadziła kontrolę działań związanych z zawarciem Umów dotyczących dostaw gazu skroplonego z Kataru. W wystąpieniu pokontrolnym NIK pozytywnie oceniła pod względem legalności i gospodarności podejmowane przez PGNiG S.A. w latach 2005 - 2010 działania, które doprowadziły do zawarcia Umów na dostawy gazu skroplonego z Kataru. W opinii NIK przystąpienie do rozmów z partnerem katarskim było działaniem gospodarnym, a podpisane za zgodą Ministra Skarbu Państwa Umowy należycie zabezpieczają interesy strony polskiej i zapewniają wystarczającą pewność dostaw oraz gwarantują bezpieczeństwo finansowe. Biorąc pod uwagę pozytywną ocenę działań, NIK nie stwierdziła nieprawidłowości.

Wyrażam przekonanie, iż przedstawione informacje umożliwią właściwą ocenę sytuacji dotyczących poruszonych kwestii.

Włodzimierz Karpiński